

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

7. marts 2019*

»REACH – Kommissionens afgørelse om tilladelse til anvendelse af blysulfochromatgul og blychromatmolybdat-sulfatrød – artikel 60, stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1907/2006 – undersøgelse af, om der findes alternativer – retlig fejl«

I sag T-837/16,

Kongeriget Sverige først ved A. Falk og F. Bergius, derefter ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev og J. Lundberg, som befuldmægtigede,

sagsøger,

støttet af

Kongeriget Danmark først ved C. Thorning og M. Wolff, derefter ved M. Wolff og J. Nymann-Lindegren, som befuldmægtigede,

af

Republikken Finland ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget,

og af

Europa-Parlamentet ved A. Neergaard og A. Tamás, som befuldmægtigede,

intervenienter,

mod

Europa-Kommissionen ved R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici, K. Simonsson og G. Tolstoy, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) ved M. Heikkilä, W. Broere og C. Schultheiss, som befuldmægtigede,

intervenient,

* Processprog: svensk.

angående et søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annulation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 final af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdatsulfatrød i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006,

har

RET TEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, D. Gratsias, og dommerne I. Labucka og A. Dittrich (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig P. Cullen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 27. september 2018,

afsagt følgende

Dom

Twistens baggrund

- 1 Blysulfochromatgul (C. I. Pigment Yellow 34; nr. CE 215-693-7, nr. CAS 1344-37-2) og blychromatmolybdatsulfatrød, benævnt Pigment Red 104 (C. I. Pigment Red 104; nr. CE 235-759-9, nr. CAS 12656-85-8) (herefter »de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter« eller »de i den foreliggende sag omhandlede blychromater« eller »de i den foreliggende sag omhandlede stoffer«) er blandinger af bly- og chrom VI-elementer.
- 2 På grund af deres bestandighed, deres lyse farve og deres klarhed anvendes disse pigmenter i lak og maling, f.eks. til broer og jern- og stålkonstruktioner eller i situationer, hvor malingen har en signalfunktion, f.eks. på advarselsskilte. Blychromater anvendes ligeledes til gule vejafmærkninger.
- 3 Under Index No 082-009-00-X og 082-010-00-5 i listen over harmoniseret klassificering og mærkning af farlige stoffer i tabel 3.1 i del 3 i bilag VI til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 353, s. 1) er de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter bl.a. blevet klassificeret som kræftfremkaldende og reproduktionstoksiske for mennesker.
- 4 Med vedtagelsen af forordning (EU) nr. 125/2012 af 14. februar 2012 om ændring af bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT 2012, L 41, s. 1) medtog Europa-Kommissionen de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter på grund af deres egenskaber som kræftfremkaldende stoffer og som reproduktionstoksiske stoffer i bilag XIV til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1) med en solnedgangsdato fastsat til den 21. maj 2015.

- 5 Otte virksomheder registrerede blychromater i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit II i forordning nr. 1907/2006, heriblandt DCC Maastricht BV, som i Den Europæiske Union er repræsentant som omhandlet i artikel 8 i forordning nr. 1907/2006 for en canadisk producent af sådanne stoffer.
- 6 DCC Maastricht, som bl.a. leverer de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter til ca. 100 brugere i efterfølgende led i Unionen, er den eneste virksomhed, som, den 19. november 2013, har indgivet en ansøgning om godkendelse i overensstemmelse med artikel 62 i forordning nr. 1907/2006 med henblik på markedsføring af de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter. Nærmere bestemt blev der ansøgt om godkendelse til følgende anvendelser, som er identiske for de to stoffer:
 - distribution og blanding af pigmentpulver i et industrielt miljø i opløsningsbaseret maling til ikke-privat brug
 - industriel anvendelse af maling på metaloverflader (maskiner, køretøjer, konstruktioner, skilte, gadeinventar, coil coating osv.)
 - professionel anvendelse (ikke-privat brug) af maling på metaloverflader (maskiner, køretøjer, konstruktioner, skilte, tilbehør til veje osv.) eller som vejmarkering
 - distribution og blanding af pigmentpulver i et industrielt miljø i flydende eller faste forblandinger til farvning af plastartikler/plastificerede artikler til ikke-privat brug
 - industriel anvendelse af faste eller flydende farveforblandinger og pre-compounds indeholdende pigment til farvning af plastartikler eller plastificerede artikler til ikke-privat brug
 - professionel anvendelse af faste eller flydende farveforblandinger og pre-compounds indeholdende pigment til påføring af termoplastisk vejmarkering.
- 7 Ansøgningen om godkendelse indeholder følgende ikke-udtømmende eksempler på produkter, der er omfattet af de heri omhandlede anvendelser, og som ifølge ansøgeren kræver de teknologiske egenskaber, som pigmenterne tilfører: kalecher til biler, advarselsskilte, beholdere til farmaceutisk affald, rør til den petrokemiske industri, kraner, landbrugsmaskiner, vejmateriel, stålbroer, pengeskabe og stålcontainere.
- 8 I overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006 foretog Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) en offentlig høring med henblik på at give interesserede tredjeparter mulighed for at indsende oplysninger om alternative stoffer eller teknologier. I forbindelse med denne høring blev der afgivet udtalelser af producenter i Unionen, af brugere i efterfølgende led af de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter, af brancheorganisationer, af medlemsstater samt af enkelte ikke-statslige organisationer.
- 9 De brugere i efterfølgende led, som udtalte sig i anledning af høringerne, gav udtryk for, at de stoffer, som kunne anvendes i stedet for de i den foreliggende sag omhandlede blychromater, ikke havde de samme fordele, og at de i de fleste tilfælde var dyrere. Derimod anførte British Coatings Federation, som repræsenterer 90% af overfladebelægningsindustrien i Det Forenede Kongerige, navnlig, at den ikke delte ansøgerens konklusion om, at blychromater var uerstattelige. Denne organisation anførte i det væsentlige, at et stort antal alternativer, som ikke indeholdt bly, på daværende tidspunkt blev anvendt i farve- og lakindustrien. Ligeledes oplyste A., som producerer malinger og belægninger, at egnede og mere sikre alternativer end de i den foreliggende sag omhandlede blychromater i flere år havde været tilgængelige på markedet over hele verden, og at de kunne anvendes med henblik på at opnå de ønskede varekarakteristika og egenskaber til en rimelig pris. Endelig anførte B., en anden producent af kemiske produkter og malinger, at hovedparten af virksomhedens kunder med fordel havde skiftet til alternativer uden bly eller var klar til at gøre dette. Ansøgeren besvarede

kommentarerne fra B. og A. med, at et vist antal små og mellemstore virksomheder (SMV), som havde støttet virksomhedens ansøgning i forbindelse med høringerne, havde behov for de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter til at fremstille specifikke produkter bestemt til visse »niche«-anvendelser.

- 10 Den 11. december 2014 vedtog ECHA's Udvalg for Risikovurdering og Udvalg for Socioøkonomisk Analyse tolv konsoliderede udtalelser vedrørende ansøgningen om godkendelse med henblik på at tage hensyn til de seks anvendelser, der var ansøgt om for hvert af de pågældende to stoffer.
- 11 I disse udtalelser konkluderede Udvalget for Risikovurdering hvad angår de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter, at det ikke var muligt at fastsætte et nuleffektniveau i overensstemmelse med punkt 6.4 i bilag I til forordning nr. 1907/2006, hverken for de kræftfremkaldende egenskaber eller for de reproduktionstoksiske egenskaber.
- 12 Hvad angår alternativernes tekniske gennemførlighed generelt for så vidt angår den første og fjerde ansøgte anvendelse, jf. præmis 6 ovenfor, anførte Udvalget for Socioøkonomisk Analyse i punkt 7 i de respektive konsoliderede udtalelser (bilag E.1, E.4, E.7 og E.10 til Kongeriget Sveriges processkrift af 21.8.2018), at ansøgeren om godkendelse ikke havde fremlagt en analyse af alternativterne. Det fremgår ligeledes af disse udtalelser, at de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter »på tidspunktet for fremsættelsen« ikke havde nogen funktion, og at der følgelig ikke kunne eller skulle foretages nogen gyldig analyse af alternativer.
- 13 For så vidt angår alternativernes tekniske gennemførlighed generelt for den anden og femte ansøgte anvendelse, jf. punkt 7.2.1 i de respektive udtalelser (bilag E.2, E.5, E.8 og E.11 til Kongeriget Sveriges processkrift af 21.8.2018), opregnede Udvalget for Socioøkonomisk Analyse i det væsentlige holdningerne hos ansøgeren om godkendelse og de øvrige aktører, som var blevet hørt i forbindelse med den offentlige høring. Disse holdninger var i det væsentlige modstridende.
- 14 Hvad angår alternativernes tekniske gennemførlighed generelt for den tredje ansøgte anvendelse, jf. punkt 7.2.1 i de respektive udtalelser (bilag A.5 til stævningen og bilag E.3 til Kongeriget Sveriges processkrift af 21.8.2018), konkluderede Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, at det »var tilbøjeligt til at tilslutte sig holdningen hos ansøgeren om godkendelse, hvorefter der ikke [fandtes] alternativer«. Imidlertid krævede dette spørgsmål, henset til de modstridende holdninger, der var kommet til udtryk i forbindelse med den offentlige høring, ifølge dette udvalg en yderligere undersøgelse for så vidt angik området for vejmarkering. Ifølge dette udvalg skulle der tages hensyn til usikkerheden vedrørende dette punkt i forbindelse med fastsættelsen af fristen for fornyet vurdering.
- 15 Hvad angår alternativernes tekniske gennemførlighed generelt for den sjette anvendelse, der er anført i præmis 6 ovenfor, konkluderede Udvalget for Socioøkonomisk Analyse i punkt 7.2.1 i de respektive konsoliderede udtalelser (bilag E.6 og E.12 til Kongeriget Sveriges processkrift af 21.8.2018), at dette spørgsmål, henset til de modstridende holdninger, der var kommet til udtryk i forbindelse med den offentlige høring, krævede en yderligere undersøgelse for så vidt angik området for vejmarkering. Udvalget præciserede ligeledes, at der ville blive taget hensyn til »denne usikkerhed« ved fastsættelsen af fristen for fornyet vurdering.
- 16 Endelig bemærkede Udvalget for Socioøkonomisk Analyse i indledningen til alle de konsoliderede udtalelser af 11. december 2014 (jf. s. 4 i bilag A.5 til stævningen og s. 4 i bilag E.1 til E.10 til Kongeriget Sveriges processkrift af 21.8.2018), at det »forekom« udvalget, at der ikke fandtes alternativer, som ville være teknisk og økonomisk egnede »for ansøgeren«.
- 17 Kommissionen modtog de 12 konsoliderede udtalelser den 2. januar 2015.
- 18 Den 7. og den 8. juli 2015, den 22. og den 23. september 2015 samt den 3. og den 4. februar 2016 blev ansøgningen om godkendelse ligeledes undersøgt i det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 133 i forordning nr. 1907/2006 (herefter »REACH-udvalget«).

- 19 Under drøftelserne vedrørende ansøgningen om godkendelse i REACH-udvalget oplyste to medlemsstater og Kongeriget Norge, at disse blychromater ikke blev anvendt som pigmenter i maling til vejmarkering på deres nationale områder. I en af disse medlemsstater blev anvendelsen af blychromater til vejmarkering endog forbudt for 20 år siden. Kongeriget Norge oplyste ligeledes, at blychromater ikke blev anvendt i maling til boreplatforme i Nordsøen eller til platforme, som tilhører olieselskabet S.
- 20 Kommissionen fremlagde sit udkast til afgørelse til afstemning blandt medlemmerne af REACH-udvalget. Treogtyve medlemsstater stemte for udkastet, mens tre medlemsstater, heriblandt Kongeriget Sverige, stemte imod. To medlemmer undlod at stemme.
- 21 Den 7. september 2016 vedtog Kommissionen gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 final om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdatsulfatrød i henhold til forordning nr. 1907/2006 (herefter »den anfægtede afgørelse«).
- 22 I sjette betragtning til den anfægtede afgørelse har Kommissionen anført følgende:
- »[ECHA's Udvalg for Socioøkonomisk Analyse] har bekræftet ansøgerens konklusion om, at de samlede [socioøkonomiske] fordele, som følger af de anvendelser, der er ansøgt om, opvejer de risici for den menneskelige sundhed eller miljøet, der følger af disse anvendelser. Udvalget har ligeledes bekræftet, at der ikke fandtes passende alternative stoffer eller teknologier, der er teknisk og økonomisk mulige for ansøgerens brugere i efterfølgende led (downstream-brugere).«
- 23 Det fremgår af ottende og niende betragtning til den anfægtede afgørelse, at ECHA's Udvalg for Socioøkonomisk Analyse i sine udtalelser havde anbefalet, at den frist for fornyet vurdering, der er fastsat i artikel 60, stk. 9, litra e), i forordning nr. 1907/2006, blev fastsat til tolv år for fire af de ansøgte anvendelser af de to stoffer, nemlig for de anvendelser, der er anført i første, andet, fjerde og femte led i præmis 6 ovenfor, og til syv år for de to øvrige ansøgte anvendelser af de to stoffer, nemlig for de anvendelser, der er nævnt i tredje og sjette led i præmis 6 ovenfor.
- 24 Således som det navnlig følger af ottende og niende betragtning til den anfægtede afgørelse, tager disse frister for fornyet vurdering, som Udvalget for Socioøkonomisk Analyse har anbefalet, bl.a. hensyn til, at der ikke findes passende løsninger til erstatning af de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter med henblik på de ansøgte anvendelser, henset til den tekniske gennemførlighed, den særlige vigtighed af alternativernes tekniske egnethed til visse specifikke anvendelser, når der kræves sikkerhed, den omstændighed, at brugerne af de to stoffer løb meget begrænsede risici, og den omstændighed, at de fordele for den menneskelige sundhed, der ville kunne følge af en afvisning af at give tilladelsen, var meget begrænsede. Hvad angår de anvendelser, der er nævnt i tredje og sjette led i præmis 6 ovenfor, tager den frist for fornyet vurdering, der anbefales af Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, ligeledes hensyn til den usikkerhed, der er knyttet til ansøgerens påstand om, at der ikke foreligger alternativer, der er teknisk gennemførlige i sektoren for vejmarkering.
- 25 Ifølge de samme betragtninger skulle der, efter Kommissionens opfattelse, som følge af vanskelighederne ved fuldt ud at fastslå, at der ikke findes teknisk gennemførlige alternativer for samtlige de nævnte anvendelser, foretages en fornyet vurdering af godkendelsen tidligere end anbefalet af Udvalget for Socioøkonomisk Analyse. Ifølge niende betragtning til den anfægtede afgørelse fremgik det navnlig af en ny skriftudveksling med medlemsstaterne, at anvendelsen af de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter i sektoren for vejmarkering var blevet erstattet eller forbudt i visse medlemsstater og ikke i andre. Ifølge Kommissionen var det, henset til disse oplysninger, derfor hensigtsmæssigt at fastsætte fristen for fornyet vurdering til syv år for fire ansøgte anvendelser af de to stoffer, nemlig de anvendelser, der er nævnt i første, andet, fjerde og femte led i præmis 6 ovenfor, og til fire år for de to øvrige ansøgte anvendelser af de to stoffer, nemlig for de anvendelser, der er nævnt i tredje og sjette led i præmis 6 ovenfor.

26 Desuden har Kommissionen i 12. betragtning til den anfægtede afgørelse anført følgende:

»Henset til vanskelighederne ved fuldt ud at fastslå, om der findes teknisk mulige alternativer for alle de anvendelser, der er omfattet af ansøgningen, skal de tilladte anvendelser yderligere specificeres, hvad angår de teknisk krævede egenskabskarakteristika for [pigment]farveblandinger, malinger og pre-compounds og for artikler, der indeholder disse, som tilføres ved de to stoffer og ikke kan opnås ved andre passende alternative stoffer eller teknologier. Godkendelsen skal derfor betinges af, at indehaveren af godkendelsen indsender en rapport vedrørende status for egnetheden og eksistensen af alternativer for dennes brugere i efterfølgende led og på dette grundlag præciserer beskrivelsen af de godkendte anvendelser. Hvis den revurderingsrapport, der er fastsat i artikel 61, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, indgives, skal indehaveren af godkendelsen præcisere beskrivelsen af de godkendte anvendelser på grundlag af oplysninger fra brugerne i efterfølgende led inden for hans supply chain.«

27 I artikel 1, stk. 1 og 2, i den anfægtede afgørelse har Kommissionen tilladt anvendelserne af de i den foreliggende sag omhandlede blychromater således som anført i ansøgningen om godkendelse (jf. præmis 6 ovenfor) på betingelse af, at egenskaberne for farveblandingerne, malingerne og pre-compounds med farver, der indeholder de pågældende stoffer, eller for færdige artikler, som indeholder disse, for så vidt angår funktionalitet, farveintensitet, opacitet (dækningsevne), dispersibilitet, vejrbestandighed, varmestabilitet eller ikke-udvaskning eller en kombination af disse kun er teknisk gennemførlige ved anvendelsen af de nævnte stoffer, og at disse egenskaber er nødvendige med henblik på den fastsatte brug.

28 Ifølge artikel 1, stk. 3, litra d), i den anfægtede afgørelse var godkendelsen til alle anvendelserne bl.a. betinget af, at indehaveren af godkendelsens brugere i efterfølgende led senest den 30. juni 2017 til ECHA indgav oplysninger om status for alternativernes egnethed og om eksistensen af alternativer for deres anvendelse, idet nødvendigheden af at anvende de i den foreliggende sag omhandlede stoffer detaljeret begrundes.

29 Det følger desuden af artikel 1, stk. 3, litra e), i den anfægtede afgørelse, at godkendelsen navnlig er underlagt en betingelse om, at indehaveren af godkendelsen senest den 31. december 2017 fremsender en rapport til Kommissionen, som indeholder de oplysninger, der er nævnt i denne afgørelses artikel 1, stk. 3, litra d). Indehaveren af godkendelsen har pligt til i rapporten at præcisere beskrivelsen af de tilladte anvendelser på grundlag af de oplysninger, der vedrører alternativerne, således som fremlagt af brugerne i efterfølgende led.

30 Endelig fastsætter artikel 1, stk. 4, i den anfægtede afgørelse i det væsentlige for så vidt angår anvendelserne til vejmarkering, at godkendelsen ikke gælder i de medlemsstater, hvor den nationale lovgivning forbyder anvendelsen af blychromater til vejmarkering.

Retsforhandlinger og parternes påstande

31 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 28. november 2016 har Kongeriget Sverige anlagt denne sag.

32 Ved processkrifter indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 10. februar, den 27. marts og den 30. marts 2017 anmodede Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Europa-Parlamentet om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kongeriget Sveriges påstande. Ved afgørelser af 24. marts og af 3. maj 2017 imødekom formanden for Rettens Femte Afdeling interventionsbegæringerne.

- 33 Den 20. marts 2017 anmodede ECHA om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kommissionens påstande. Samme dag anmodede ClientEarth, som er en ikke-statslig organisation, der ikke arbejder med gevinst for øje, og som har til formål at beskytte miljøet, ligeledes om tilladelse til at intervenere i sagen til støtte for Kongeriget Sveriges påstande.
- 34 Ved kendelse af 20. juli 2017 tillod formanden for Rettens Femte Afdeling ECHA's intervention. Derimod forkastede han ClientEarths interventionsbegæring ved kendelse af 13. oktober 2017, Sverige mod Kommissionen (T-837/16, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:740).
- 35 Svarskriftet blev indleveret den 7. marts 2017.
- 36 Interventionsindlæggene fra Kongeriget Danmark, fra Parlamentet, fra ECHA og fra Republikken Finland blev indleveret henholdsvis den 10. maj, den 29. september samt den 4. og den 5. oktober 2017.
- 37 Replikken og duplikken blev indleveret henholdsvis den 2. maj 2017 af Kongeriget Sverige og den 5. oktober 2017 af Kommissionen.
- 38 Kongeriget Sverige og Kommissionen indleverede deres bemærkninger til interventionsindlæggene den 19. december 2017.
- 39 Ved skrivelse af 18. juli 2018 opfordrede Retten som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 89, stk. 3, litra c) og d), i Rettens procesreglement Kongeriget Sverige til at fremlægge de konsoliderede udtalelser af 11. december 2014 bortset fra udtalelsen vedrørende den tredje ansøgte anvendelse for blysulfochromatgul således som vedlagt Rettens sagsakter i bilag A.5 til stævningen. Ved samme skrivelse blev Kongeriget Sverige opfordret til at fremlægge oplysninger om en sag, som ECHA var i færd med at udarbejde med henblik på at undersøge, om anvendelsen af blychromater i produkter kunne begrænses. Denne sag var blevet nævnt af Kongeriget Sverige i stævningen. Endelig blev Kommissionen i samme skrivelse opfordret til at fremlægge en kopi af den rapport, som indehaveren af godkendelsen skulle fremlægge for Kommissionen senest den 31. december 2017 i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3, litra e), i den anfægtede afgørelse.
- 40 Kongeriget Sverige og Kommissionen har efterkommet disse anmodninger inden for den fastsatte frist.
- 41 Kongeriget Sverige har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten.
- 42 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
 - Såfremt den anfægtede afgørelse annulleres, opretholdes retsvirkningerne af denne afgørelse, indtil Kommissionen med bistand af ECHA kan foretage en fornyet undersøgelse af ansøgningen om godkendelse.
- 43 Kongeriget Danmark og Parlamentet har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres. Republikken Finland har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres, og at Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- 44 ECHA har nedlagt påstand om, at Kommissionen frifindes, og at Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

- 45 Til støtte for søgsmålet har Kongeriget Sverige, støttet af Parlamentet, af Kongeriget Danmark og af Republikken Finland, påberåbt sig tre anbringender.
- 46 Med det første anbringende har Kongeriget Sverige nærmere bestemt gjort gældende, at der er begået retlige fejl ved anvendelsen af artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, samt at der er sket tilsidesættelse af princippet om at udvise omhu. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der påhviler Kommissionen i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 130 i forordning nr. 1907/2006, samt af princippet om god forvaltning. Med det tredje anbringende har Kongeriget Sverige påberåbt sig, at artikel 55 i forordning nr. 1907/2006 er tilsidesat.
- 47 Det første anbringende er opdelt i tre led. Med dette anbringendes første led har Kongeriget Sverige nærmere bestemt gjort gældende, at Kommissionen ikke har foretaget nogen egentlig og selvstændig vurdering af, om betingelserne for tildeling af en godkendelse var opfyldt i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006. Derimod har Kommissionen overladt opgaven med at bedømme betingelserne for denne bestemmelse alene til ECHA's udvalg, dvs. til Udvalget for Risikovurdering og til Udvalget for Socioøkonomisk Analyse. Med det første anbringendes andet led har Kongeriget Sverige gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 ved at tildele den i den foreliggende sag omhandlede godkendelse, uden at det behørigt var blevet godtgjort, at der ikke fandtes egnede alternative stoffer eller teknologier til blychromater med henblik på de anvendelser, der er omhandlet i ansøgningen om godkendelse. Den blotte omstændighed, at Kommissionen tildelte godkendelsen uden behørigt at have undersøgt, om der forelå alternativer, gør det muligt at konkludere, at den ligeledes har tilsidesat sin pligt til at udvise omhu. Det tredje led vedrører den omstændighed, at Kommissionen ved at forsyne godkendelsen med visse betingelser og visse frister for fornyet vurdering fejlagtigt forsøgte at afhjælpe dels de mangler, der var indeholdt i den analyse af alternativer, der blev fremlagt af DCC Maastricht, dels de mangler, som var indeholdt i den analyse af alternativer, som den selv havde udarbejdet i henhold til artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, ved at forsyne godkendelsen med visse betingelser og visse korte frister for fornyet vurdering uden at være »bemyndiget« til at handle således.
- 48 Retten finder, at det første anbringendes andet led skal undersøges først.

Om det første anbringendes andet led om, at Kommissionen angiveligt har begået en retlig fejl i forbindelse med undersøgelsen af, om der fandtes alternativer, samt i forbindelse med pligten til at udvise omhu

- 49 Kongeriget Sverige har støttet af Kongeriget Danmark, af Republikken Finland og af Parlamentet gjort gældende, at Kommissionen ved at tildele den i den foreliggende sag omhandlede godkendelse, uden at det var behørigt godtgjort, at der ikke fandtes egnede alternative stoffer eller teknologier til blychromater med henblik på de anvendelser, der er omhandlet i ansøgningen, tilsidesatte artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006. I »grundlaget for sagens afgørelse« er det ikke godtgjort, at der ikke findes egnede alternative stoffer eller teknologier, der kan anvendes i stedet for blychromater med henblik på de anvendelser, der er omhandlet i ansøgningen.
- 50 For det første har ansøgeren om den i den foreliggende sag omhandlede godkendelse ifølge Kongeriget Sverige ikke bevist, at der ikke fandtes alternative løsninger. For det andet var den analyse af de alternativer, som Kommissionen selv foretog, i det foreliggende tilfælde utilstrækkelig. Ifølge Kongeriget Sveriges opfattelse fremgik det nemlig af visse oplysninger, som kom frem i forbindelse

med godkendelsesproceduren, at der – i det mindste delvis, f.eks. hvad angår vejmarkering – fandtes egnede løsninger til erstatning af de i den foreliggende sag omhandlede blychromater. Ifølge Kongeriget Sverige var det den konklusion, som Kommissionen burde have draget, hvis den havde foretaget en behørig undersøgelse af de oplysninger, som kom fra tredjemænd, såsom British Coatings Federation, A. og B. (jf. præmis 9 ovenfor), samt af de oplysninger, der blev fremlagt af visse medlemsstater og af Kongeriget Norge. Under alle omstændigheder og for det tredje skulle Kommissionen, henset til, at der forelå modstridende oplysninger, have undersøgt betingelsen om, at der ikke fandtes egnede alternativer, mere indgående. Ifølge Kongeriget Sverige har Kommissionen, henset til de oplysninger, som strider imod konklusionen fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, simpelthen ikke undersøgt sagen tilstrækkeligt til at kunne tildele den pågældende godkendelse.

- 51 Kommissionen har, støttet af ECHA, bestridt disse argumenter.
- 52 Ifølge Kommissionen har Udvalget for Socioøkonomisk Analyse for det første taget hensyn til alle de skrivelser, der blev fremsendt under den offentlige høring. I forbindelse med analysen og godkendelsen af udtalelserne fra ECHA's udvalg har Kommissionen for sit vedkommende taget hensyn til de oplysninger, der er fremsendt af tredjemænd. Således som det følger af referaterne af møderne i REACH-udvalget, har den ligeledes taget hensyn til alle de skrivelser fra tredjemænd, der er modtaget efter udtalelserne fra ECHA's udvalg, og har undersøgt, om disse skrivelser indeholdt supplerende eller nye oplysninger. Dette var ikke tilfældet.
- 53 For det andet har Kommissionen, efter spørgsmål fra visse medlemsstater i REACH-udvalget, foretaget supplerende analyser med henblik på at undersøge, om der fandtes alternativer for de omhandlede anvendelser. Kommissionen har nemlig opfordret ansøgeren til at fremkomme med afklaringer hvad angår de anvendelser, der er omfattet af ansøgningen om godkendelse, og ansøgeren har fremsendt oplysninger om de afgørende tekniske og økonomiske faktorer, som begrundet brugerne i efterfølgende leds valg af stof. Disse supplerende oplysninger blev registreret og fremsendt til medlemsstaterne i REACH-udvalget (bilag B.3 til svarskriftet). Medlemsstaterne blev ligeledes hørt af Kommissionen hvad angår eventuelle nationale forpligtelser eller forbud, som finder anvendelse på blypigmenter, der anvendes til vejmarkering. De modtagne supplerende oplysninger understøttede de konklusioner, som Udvalget for Socioøkonomisk Analyse nåede frem til i dets udtalelser, dvs. at der ikke fandtes teknisk og økonomisk egnede alternativer for de fastsatte anvendelser.
- 54 For det tredje var Kommissionen, efter dens vurdering af de betingelser, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, ganske vist af den opfattelse, at ansøgeren ikke endeligt havde bevist, at der ikke fandtes teknisk og økonomisk egnede alternativer for alle de mulige anvendelser, der henhørte under beskrivelsen af anvendelserne. Kommissionen var imidlertid af den opfattelse, at sådanne alternativer kun manglede for visse anvendelser, der henhører under den beskrivelse, der findes i ansøgningen om godkendelse.
- 55 På trods af de vanskeligheder, der var forbundet med konstateringen af, at der ikke fandtes alternativer, fandt Kommissionen ikke, at godkendelsen skulle nægtes. Ifølge Kommissionen ville det nemlig være uforholdsmæssigt at afslå en godkendelse for at tage hensyn til visse usikkerheder, når der kan tages hensyn til disse usikkerheder på en måde, som er mindre bindende, f.eks. ved at begrænse definitionen af de godkendte anvendelser, og når alle de nødvendige oplysninger allerede fremgår af sagsakterne.
- 56 Ifølge Kommissionen var den eneste konsekvens af de vanskeligheder, der blev konstateret i forbindelse med undersøgelsen af manglende alternativer, herefter at begrænse godkendelsen alene til de anvendelser, med hensyn til hvilke det var blevet godtgjort, at der ikke fandtes alternative løsninger. Med henblik herpå blev der fastsat en række restriktioner, der fandt anvendelse på ansøgeren og dennes brugere i efterfølgende led, der var omfattet af godkendelsen i henhold til artikel 56, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006 i første punktum i stk. 1 og 2 i den anfægtede afgørelses artikel 1, nemlig at

egenskaberne for farveblandingerne, for malingerne og for pre-compounds med farver, der indeholder de pågældende stoffer, eller for færdige artikler, som indeholder disse, er nødvendige for den fastsatte brug (jf. præmis 27 ovenfor).

- 57 Indledningsvis bemærkes, at de argumenter, som Kongeriget Sverige har påberåbt sig i forbindelse med det første anbringendes andet led, nødvendiggør en belysning af et vist antal elementer, uden hvilke disse argumenter ikke kan besvares overbevisende. Disse elementer vedrører for det første den retlige ramme, på grundlag af hvilken der kan tildeles en godkendelse til at anvende et særligt problematisk stof (jf. præmis 58-62 nedenfor). I denne sammenhæng må det afgøres, om Kommissionen med rette valgte artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 som retligt grundlag for den anfægtede afgørelse (jf. præmis 63 nedenfor). For det andet skal der foretages visse præciseringer for så vidt angår fordelingen af de opgaver, som påhviler de implicerede aktører, i forbindelse med den godkendelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, dvs. Kommissionen, på den ene side, og ECHA's udvalg, på den anden side (jf. præmis 64-69 nedenfor). For det tredje er det nødvendigt med visse indledende præciseringer hvad angår begrebet »alternativer« således som omhandlet i forordning nr. 1907/2006 (jf. præmis 70-76 nedenfor). For det fjerde skal der som svar på Kongeriget Sveriges argumenter foretages en række præciseringer hvad angår bevisbyrden således som fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, sammenholdt med 69. betragtning til samme forordning (jf. præmis 77-79 nedenfor). For det femte er det hensigtsmæssigt at tilføje nogle betragtninger hvad angår den måde at forvalte bevisbyrden på, der er fastsat i disse bestemmelser (jf. præmis 80-85 nedenfor).
- 58 For det første bemærkes, at en godkendelse til at anvende et stof kan tildeles ifølge det, der kaldes en »passende kontrolprocedure« således som den, der er omhandlet i artikel 60, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006, eller – alternativt – ifølge en såkaldt »socioøkonomisk« procedure, såsom den, der er omhandlet i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006.
- 59 Ifølge artikel 60, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006 tildeles en godkendelse, hvis risikoen for menneskers sundhed eller miljøet ved anvendelsen af et stof som følge af de iboende egenskaber, såsom dem, der er specificeret i bilag XIV til den nævnte forordning, er tilstrækkeligt kontrolleret, således som dette er dokumenteret ved den risikovurdering, der er omhandlet i punkt 6 i bilag I til forordning nr. 1907/2006.
- 60 I tilfælde af, at godkendelsen ikke kan udstedes i henhold til artikel 60, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006 eller for stoffer omfattet af den nævnte forordnings artikel 60, stk. 3, bestemmer artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, at der kun kan udstedes en godkendelse, hvis det påvises, at de socioøkonomiske fordele opvejer de risici for menneskers sundhed eller miljøet, der følger af anvendelsen af stoffet, og hvis der ikke findes passende alternative stoffer eller teknologier.
- 61 Ifølge artikel 60, stk. 4, andet punktum, i forordning nr. 1907/2006 træffes en sådan afgørelse navnlig under hensyntagen til udtalelserne fra ECHA's Udvalg for Risikovurdering og ECHA's Udvalg for Socioøkonomisk Analyse, og efter at der er taget hensyn til alle de elementer, der er fastsat i samme forordnings artikel 60, stk. 4, litra a)-d). Blandt disse elementer er bl.a. anført de socioøkonomiske fordele ved stoffets anvendelse og de socioøkonomiske konsekvenser af en nægtelse af godkendelse [artikel 60, stk. 4, litra b), i forordning nr. 1907/2006] samt en analyse af alternativer fremsendt af ansøgeren i henhold til artikel 62, stk. 4, litra e), i forordning nr. 1907/2006 [artikel 60, stk. 4, litra c), i forordning nr. 1907/2006].
- 62 I det foreliggende tilfælde fremgår det af sagsakterne og bl.a. af udtalelsen fra ECHA's Udvalg for Risikovurdering, at det ikke hvad angår de i den foreliggende sag omhandlede blychromater var muligt at fastsætte et nuleffektniveau i overensstemmelse med punkt 6.4 i bilag I til forordning nr. 1907/2006 hverken for de kræftfremkaldende egenskaber eller for de reproduktionstoksiske egenskaber, jf. denne forordnings artikel 60, stk. 3, litra a).

- 63 Kommissionen tog derfor med rette udgangspunkt i den antagelse, at det eneste retsgrundlag, der kunne gøre det muligt at vedtage den anfægtede afgørelse, var artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006.
- 64 Hvad for det andet angår fordelingen af opgaverne mellem de aktører, der medvirker i den godkendelsesprocedure, der er omhandlet i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, bemærkes indledningsvis, at det påhviler Kommissionen alene at undersøge, om de bestemmelser, der er fastsat i denne bestemmelse, er opfyldt. I denne sammenhæng er Kommissionen forpligtet til af egen drift at undersøge de relevante oplysninger, idet den ikke skal optræde som en dommer, hvis beføjelser begrænser sig til at træffe afgørelse alene på grundlag af de oplysninger og beviser, som parterne i godkendelsesproceduren har fremlagt (jf. analogt dom af 22.3.2012, GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, præmis 32). Under overholdelse af forpligtelsen til af egen drift at foretage en undersøgelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, skal Kommissionen, i overensstemmelse med principperne om god embedsførelse, og henset til den pligt til at udvise omhu, som påhviler den, med egne midler bidrage til opklaring af de faktiske, relevante forhold (jf. analogt dom af 13.7.1966, Consten og Grundig mod Kommissionen, 56/64 og 58/64, EU:C:1966:41, s. 501).
- 65 Hvad navnlig angår de tekniske og økonomiske vurderinger, der er nødvendige for at foretage en socioøkonomisk analyse eller en analyse af egnede alternativer i et særligt tilfælde, er Kommissionen forpligtet til at tage hensyn til udtalelserne fra ECHA's udvalg, jf. artikel 64, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006. Nærmere bestemt henhører vurderingen af den risiko, der er forbundet med anvendelserne af stoffet, og vurderingen af oplysningerne om de risici, som eventuelle alternative stoffer eller teknologier har for menneskers sundhed eller miljøet, under det ansvar, der er tillagt Udvalget for Risikovurdering i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, litra a), i forordning nr. 1907/2006. På tilsvarende måde svarer vurderingen af de socioøkonomiske fordele, der følger af anvendelsen af stoffet, og de socioøkonomiske konsekvenser af et afslag på godkendelse, som ansøgeren eller andre interesserede parter skal føre bevis for, og analysen af alternative løsninger eller af en alternativ plan og af alle skrivelser fremsendt af en tredjemand under den offentlige høring, som ECHA foretager, til de opgaver, der er tillagt Udvalget for Socioøkonomisk Analyse i overensstemmelse med artikel 64, stk. 4, litra b), i forordning nr. 1907/2006.
- 66 Udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse anses for videnskabelige udtalelser. Denne fortolkning støttes af 102. betragtning til forordning nr. 1907/2006, hvorefter ECHA i det væsentlige har samme rolle som ethvert videnskabeligt udvalg, der er tilknyttet Kommissionen. Ifølge andet punktum i 81. betragtning til forordning nr. 1907/2006 »bør« Kommissionen tage disse udtalelser i betragtning i forbindelse med dens overvejelser om, hvorvidt der skal meddeles en godkendelse eller ej. Det følger af ordet »bør«, at Kommissionen ikke er bundet af sådanne udtalelser.
- 67 Kommissionen er imidlertid ikke forhindret i helt eller delvist at tilslutte sig de vurderinger, der kommer til udtryk i en udtalelse fra et af ECHA's udvalg, og dette desuden uden, at den hver gang skal gentage disse eller erstatte sin egen begrundelse med disse. Når der ikke foreligger oplysninger, som rejser alvorlig tvivl om udtalelserne fra de nævnte ECHA-udvalg, kan den videnskabelige analyse i en sådan udtalelse principielt være tilstrækkelig til at gøre det muligt for Kommissionen at tildele en godkendelse eller ej i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 og dette uden, at det er nødvendigt med supplerende videnskabelige undersøgelser fra Kommissionens side.
- 68 Når Kommissionen tilslutter sig udtalelsen fra et af de nævnte ECHA-udvalg med henblik på at begrunde en afgørelse om godkendelse, skal den efterprøve, at den argumentation, der ligger til grund for udtalelsen, er fuldstændig, sammenhængende og relevant (jf. analogt dom af 11.9.2002, Pfizer Animal Health mod Rådet, T-13/99, EU:T:2002:209, præmis 198). Hvis den pågældende udtalelse ikke er fuldstændig eller ikke er sammenhængende, eller hvis argumentationen ikke er relevant, fremsender Kommissionen spørgsmål til udvalget med henblik på at afhjælpe eventuelle konstaterede mangler.

- 69 Til trods for, at Kommissionen ikke er bundet af udtalelserne fra Udvalget for Risikovurdering og Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, er den i tilfælde af, at den væsentligt vil fravige en udtalelse eller, på tekniske eller økonomiske punkter, erstatte den holdning, som et af de nævnte ECHA-udvalg har givet udtryk for, med sin egen holdning, forpligtet til nærmere at begrunde sin vurdering i forhold til vurderingen i udtalelsen, og dens begrundelse skal angive årsagen til, at den fraviger den. Denne begrundelse skal være på et videnskabeligt niveau, der mindst svarer til niveauet for den pågældende udtalelse. I denne situation kan institutionen enten basere sig på en supplerende udtalelse fra den samme ekspertkomité eller på andre faktorer, hvis bevismæssige styrke mindst svarer til den pågældende udtalelse. Såfremt institutionen kun fraviger udtalelsen delvis, men ligeledes væsentligt, kan den også støtte sig på de dele af udtalelsens videnskabelige argumentation, som den ikke er uenig i (jf. analogt dom af 11.9.2002, Pfizer Animal Health mod Rådet, T-13/99, EU:T:2002:209, præmis 199).
- 70 Hvad for det tredje angår ordet »alternativer« bestemmer forordning nr. 1907/2006 bl.a. i artikel 55, at et af forordningens formål er, at særligt problematiske stoffer efterhånden erstattes. Det følger af artikel 64, stk. 4, og af artikel 60, stk. 5, i samt af 69. betragtning til forordning nr. 1907/2006, at »alternativer« er et »alternativt stof« eller en »alternativ teknologi«, som kun er relevante med henblik på den godkendelsesprocedure, der er fastsat i forordning nr. 1907/2006, for så vidt som de er »egnede«. Sidstnævnte term anvendes både i artikel 55 og i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006.
- 71 Med henblik på at præcisere de elementer, der er nævnt i præmis 58 ovenfor, fremgår følgende af punkt 3.2 i [ECHA's] »Vejledning om udarbejdelse af ansøgninger om godkendelse« (EUT 2011, C 28, s. 1), udarbejdet og udsendt til offentligheden i henhold til 31. betragtning til og artikel 77, stk. 2, litra g), i forordning nr. 1907/2006 med henblik på at give vejledning om analysen af alternativer og [...] substitutionsplanen samt om, hvordan interesserede tredjeparter kan bidrage til godkendelsesproceduren på området:
- »Et alternativ er en mulig erstatning for bilag XIV-stoffet [i forordning nr. 1907/2006]. Det skal kunne udfylde den samme funktion som bilag XIV-stoffet. Alternativet kan være et andet stof, en teknik (f.eks. en proces, procedure, apparat eller ændring af slutproduktet) eller en kombination af alternative teknikker og stoffer. Et teknisk alternativ kan f.eks. være en fysisk måde til at opnå den samme funktion, som bilag XIV-stoffet udfylder, eller det kan være ændringer i fremstillingen, processerne eller produktet, der helt overflødiggør behovet for bilag XIV-stoffet.«
- 72 Hvad angår udtrykket »egnede« således som nævnt i præmis 70 ovenfor bemærkes, at dette tilsigter at afgrænse antallet af relevante alternativer til antallet af »mere sikre« alternativer som omhandlet i 73. betragtning til forordningen, dvs. stoffer eller teknologier, hvis anvendelse medfører en mindre risiko i forhold til den risiko, som anvendelsen af det pågældende særligt problematiske stof medfører. Endvidere angiver dette udtryk, at et sådant alternativ skal være »økonomisk og teknisk [levedygtigt]« som omhandlet i forordningens artikel 55.
- 73 Således som det kan udledes af sætningsleddet »økonomisk og teknisk [levedygtigt]«, indskrænker betydningen af ordet »egnede« sig ikke til eksistensen af et alternativ in abstracto eller på forsøgsvilkår eller på vilkår, som kun har exceptionel karakter. Ordet »egnede« tilsigter nemlig, at de alternative stoffer eller teknologier, som er teknisk og økonomisk mulige i Unionen, »er tilgængelige«, hvilket bl.a. indebærer, at analysen heraf skal foretages under hensyn til produktionskapaciteten for disse stoffer og disse teknologiers gennemførlighed samt henset til de retlige og faktuelle betingelser for markedsføringen heraf.
- 74 I forbindelse med en socioøkonomisk procedure skal det endelig ifølge artikel 60, stk. 5, litra b), i forordning nr. 1907/2006 ligeledes afgøres, om de alternativer, der er blevet påvist under godkendelsesproceduren, er teknisk og økonomisk mulige »[for ansøgeren]« af godkendelsen.

- 75 Når den analyse, der er foreskrevet i artikel 62, stk. 4, litra e), i forordning nr. 1907/2006, eller de oplysninger, som er blevet indsamlet af ECHA's Udvalg for Socialøkonomisk Analyse eller af Kommissionen, f.eks. oplysninger fra tredjemænd indhentet i forbindelse med en offentlig høring som den, der er omhandlet i samme forordnings artikel 64, stk. 2, eller endvidere egne analyser fra Udvalget for Socialøkonomisk Analyse eller fra Kommissionen, gør det muligt at konkludere, at der generelt findes egnede alternativer, men at disse alternativer ikke er teknisk eller økonomisk mulige for ansøgeren, medfører dette ikke nødvendigvis, at godkendelsen i medfør af forordningens artikel 60, stk. 4, skal afslås.
- 76 Hvis dette er tilfældet, og hvis det godtgøres, at analysen af de socioøkonomiske fordele opvejer de risici for mennesker sundhed eller miljøet, der følger af anvendelsen af stoffet, dvs. den analyse, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, kan der nemlig udstedes en godkendelse, hvis ansøgeren i overensstemmelse med samme forordnings artikel 62, stk. 4, litra f), fremlægger en substitutionsplan som omhandlet i denne forordnings artikel 60, stk. 4, litra c). I øvrigt udgør det subjektive kriterium, der er fastsat i artikel 60, stk. 5, litra b), i forordning nr. 1907/2006, dvs. kriteriet om, at der på datoen for vedtagelsen af afgørelsen om godkendelse ikke foreligger alternativer, der er teknisk eller økonomisk mulige for ansøgeren om godkendelse, et af de elementer, som der skal tages hensyn til med henblik på udarbejdelsen af en substitutionsplan. Sidstnævnte omfatter bl.a. en tidsplan for de tiltag, der foreslås af ansøgeren om godkendelse i henhold til forordningens artikel 62, stk. 4, litra f), og som bl.a. indeholder forsknings- eller udviklingsaktiviteter, som ansøgeren har iværksat eller påtænker at iværksætte for at støtte målet om at erstatte særligt problematiske stoffer med passende alternative stoffer eller teknologier (72. betragtning til forordning nr. 1907/2006).
- 77 Hvad for det fjerde angår bevisbyrden således som påberåbt af Kongeriget Sverige til støtte for det første anbringendes første led bemærkes, at det, således som det følger af artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, sammenholdt med 69. betragtning til sidstnævnte, ganske vist i forbindelse med godkendelsesproceduren tilkommer ansøgeren om godkendelse at påvise, at der ikke findes noget alternativ.
- 78 Imidlertid bemærkes, at det i forbindelse med undersøgelsen af de betingelser, der er fastsat i artikel 60, stk. 4 og 5, i forordning nr. 1907/2006, påhviler Kommissionen at afgøre, om alle de relevante faktiske omstændigheder og de dertil knyttede tekniske og økonomiske vurderinger gør det muligt at konkludere, at de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse, rent faktisk er opfyldt (jf. præmis 64 ovenfor).
- 79 Henset til denne undersøgelsespligt for Kommissionen indebærer den bevisbyrde, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, sammenholdt med 69. betragtning til sidstnævnte, at ansøgeren om godkendelse bærer risikoen for, at det eventuelt ikke er muligt at afgøre, om det skal konkluderes, at der ikke findes nogen alternativer. Når der til trods for den fremlæggelse af elementer, der foretages af de forskellige aktører, der medvirker i godkendelsesproceduren, herunder de elementer, som Kommissionen har indsamlet med egne midler, er usikkerhed hvad angår betingelsen om, at der ikke findes alternativer, må det herefter konkluderes, at ansøgeren ikke har løftet bevisbyrden, og at han derfor ikke vil kunne få udstedt en godkendelse. I denne sammenhæng er det ligeledes nødvendigt at påpege, at ingen af de aktører, der er involveret i godkendelsesproceduren, og i øvrigt heller ikke ECHA eller Kommissionen er forpligtet til at påvise det modsatte af betingelsen om, at der ikke findes alternativer, dvs. at der rent faktisk findes alternativer.
- 80 For det femte skal spørgsmålet om Kommissionens opdeling mellem reglerne om den bevisbyrde, som påhviler ansøgeren om godkendelse, på den ene side, og den måde, hvorpå samme institution forestår sin egen undersøgelse af betingelsen om, at der ikke findes alternativer, på den anden side, undersøges.
- 81 Dels kan Kommissionen ikke vedtage en afgørelse om godkendelse blot på grundlag af en formodning, som hverken er bekræftet eller afkræftet af de oplysninger, som Kommissionen råder over (jf. i denne retning analogt dom af 17.9.2009, Kommissionen mod MTU Friedrichshafen, C-520/07 P,

EU:C:2009:557, præmis 51 og 52). Hvis der efter afslutningen af undersøgelsen af, om der findes alternativer, kun foreligger formodninger, må det konkluderes, at de specifikke betingelser, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, ikke er opfyldt, og at Kommissionen følgelig ikke har ret til at tildele en godkendelse, heller ikke selv om denne er betinget.

- 82 I denne henseende og med risiko for at besvare et argument, som ikke specifikt er blevet påberåbt i forbindelse med det første anbringendes andet led, men kun i forbindelse med sidstnævntes tredje led (jf. præmis 47 ovenfor), idet der imidlertid tages hensyn til den omstændighed, at disse to led er nært forbundet, påpeges, at de betingelser, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 60, stk. 8, og artikel 60, stk. 9, litra d) og e), i forordning nr. 1907/2006, principielt ikke, uanset deres indhold, tilsigter at afhjælpe eventuelle mangler ved en ansøgning om godkendelse eller ved den analyse af alternativer, der fremlægges af en ansøger om godkendelse, eller ved Kommissionens utilstrækkelige undersøgelse af de betingelser, der er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006.
- 83 Med andre ord kan muligheden for at forsyne en godkendelse med visse betingelser således som fastsat i artikel 60, stk. 8, og artikel 60, stk. 9, litra d), i forordning nr. 1907/2006 ikke fortolkes således, at Kommissionen har ret til at lade det spørgsmål stå åbent, om betingelserne i artikel 60 i forordning nr. 1907/2006 er opfyldt, og at reagere på denne situation ved at forsyne godkendelsen med betingelser, der tilsigter at udbedre en eventuel utilstrækkelighed eller eventuelle mangler ved den vurdering, som påhviler Kommissionen i henhold til denne bestemmelse.
- 84 Dels forholder det sig, således som Kongeriget Sverige med føje har gjort gældende, således, at hvis de elementer, som fremlægges af ansøgeren om godkendelse i dennes analyse af alternativer, modsiges af elementer, der fremlægges af tredjemænd eller af medlemsstater, tilkommer det Kommissionen i overensstemmelse med dennes pligt til at udvise omhu at undersøge betingelsen om, at der ikke findes alternativer, mere indgående.
- 85 Hvis der efter afslutningen af undersøgelsen af betingelsen om, at der ikke findes alternativer således som fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, stadig er usikkerhed i forbindelse med den videnskabelige vurdering, som ikke har kunnet afklares hverken ved de elementer, der er indgivet af ansøgeren om godkendelse, enten efter anmodning fra Kommissionens eller fra et af ECHA's udvalg, eller ved de elementer, som Kommissionen eller de nævnte udvalg eller tredjemænd eller medlemsstaterne har indsamlet, må det i lighed med det i præmis 81 ovenfor anførte konkluderes, at den nævnte betingelse principielt ikke er opfyldt, og at Kommissionen følgelig ikke har ret til at tildele en godkendelse, heller ikke selv om denne er betinget.
- 86 Endelig må det for det sjette med henblik på at besvare de argumenter, som parterne har rejst i forbindelse med det første anbringendes andet led, konstateres, at der på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke forelå elementer, som påviste, at der ikke fandtes egnede alternative stoffer eller teknologier, der kunne anvendes i stedet for de i den foreliggende sag omhandlede blychromater til de anvendelser, der er omhandlet i den anfægtede afgørelse. Kommissionen rådede på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse over oplysninger, som både talte for og imod manglende alternativer, der var teknisk levedygtige for alle de i ansøgningen omhandlede anvendelser, og der kunne endnu ikke udledes nogen klar konklusion i denne henseende. Herefter var den undersøgelse af betingelsen om, at der generelt ikke fandtes alternativer således som fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, på dette tidspunkt ikke behørigt tilendebragt. Reelt udstedte Kommissionen godkendelsen uden forinden at have undersøgt et tilstrækkeligt antal væsentlige og pålidelige oplysninger til at kunne konkludere, enten at der rent faktisk ikke fandtes alternativer for alle de ansøgte anvendelser, eller at den usikkerhed, der fortsat forelå i denne henseende på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, kunne anses for at være ubetydelig. I mangel af en mere indgående undersøgelse af den nævnte betingelse, som er fastsat i artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006, kunne den i den foreliggende sag omhandlede godkendelse ikke udstedes.

- 87 Denne konstatering følger i første række af et stort antal dokumenter, som parterne har indgivet i sagen.
- 88 Det er korrekt, at ansøgeren i sin analyse af alternativerne havde sammenlignet egenskaberne for mere end 30 stoffer med karakteristikaene for de i denne sag omhandlede blychromater. De andre stoffer end disse chromater var anført ved hjælp af deres kemiske og grafiske benævnelser. DCC Maastricht havde i det væsentlige anført, at ingen af disse stoffer opfyldte de tekniske egenskaber for de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter. Navnlig er sidstnævnte ifølge ansøgeren om godkendelse nærmere bestemt karakteriseret ved en høj teknisk ydeevne og ved »unikke brugsegenskaber«, som ingen af de øvrige alternativer besidder. Den vifte af videnskabelige, tekniske og økonomiske elementer, som ansøgeren om godkendelse havde forelagt til støtte for sin ansøgning om godkendelse, var derfor væsentlig og overbevisende i sig selv.
- 89 Imidlertid rejste en del af betragtningerne fra de tredjemænd og de medlemsstater, der var blevet hørt i forbindelse med godkendelsesproceduren, alvorlig tvivl om den analyse, der blev fremlagt af ansøgeren om godkendelse. På tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse rejste disse betragtninger faktisk endvidere ligeledes alvorlig tvivl om Udvalget for Socioøkonomisk Analyses vurderinger således som indeholdt i de 12 konsoliderede udtalelser af 11. december 2014.
- 90 Til forskel fra de dokumenter, der var indgivet af British Coatings og A. i forbindelse med den offentlige høringsprocedure, som, for så vidt som dette kan udledes af de elementer, der er indgivet i sagen (jf. bilag A.11 og A.12 til stævningen), ganske vist ikke var detaljerede eller endog væsentlige, indeholdt det af B. fremlagte dokument (jf. bilag A.13 til stævningen) nemlig en analyse, som lignede den af DCC Maastricht udarbejdede analyse. Hvad angår den tekniske gennemførlighed af alternativerne for plastartiklerne sondrede B. navnlig mellem fire ydelsesniveauer. Dernæst havde denne virksomhed angivet de pigmenter, som ifølge virksomheden ville kunne erstatte de i den foreliggende sag omhandlede stoffer. Disse alternativer vedrørte diverse organiske eller ikke-organiske stoffer. Hvad angår disse alternativer økonomiske gennemførlighed kunne omkostningerne i forbindelse med anvendelsen af alternativer ifølge B.s opfattelse reduceres betydeligt, hvis brugerne i efterfølgende led accepterede visse kompromiser hvad angik farvningen eller dækningsevnen. Ifølge B. kunne det på visse betingelser, såsom at brugeren i efterfølgende led frivilligt opgav, at farvningen havde visse egenskaber eller funktionaliteter, konkluderes, at der fandtes alternativer på Unionens marked for alle de anvendelser, der var omhandlet i DCC Maastrichts ansøgning om godkendelse.
- 91 Endvidere var ansøgeren om godkendelsens påstand om, at der ikke fandtes alternativer, i det foreliggende tilfælde vanskeligt foreneligt med den omstændighed, at Kongeriget Norge og flere medlemsstater, heriblandt Kongeriget Sverige, åbenbart var ophørt med at anvende de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter inden for visse områder, såsom området for vejmarkering.
- 92 Det er henset til disse betragtninger fra ansøgeren om godkendelse og tredjemænd, at Udvalget for Socioøkonomisk Analyse havde formuleret sine konklusioner vedrørende den tekniske gennemførlighed af alternativerne med henblik på de i den foreliggende sag omhandlede anvendelser således som nævnt i præmis 12-15 ovenfor. Denne vurdering fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse er imidlertid ikke overbevisende.
- 93 Hvad nemlig først angår den tekniske gennemførlighed af alternativerne med henblik på den anden og den femte anvendelse indskrænker bemærkningerne fra Udvalget for Socioøkonomisk Analyse i denne henseende sig nemlig blot til en opremsning af de betragtninger, der er anført af ansøgeren om godkendelse og af de andre aktører, der blev hørt i forbindelse med den offentlige høring. Til trods for, at disse betragtninger i det væsentlige var modstridende, drog udvalget ikke præcise konklusioner for så vidt angår disse. Den vurdering, som er lagt til grund af dette udvalg i indledningen til de konsoliderede udtalelser, hvorefter det »forekom« udvalget, at der ikke fandtes teknisk og økonomisk egnede alternativer for ansøgeren, ændrer intet ved denne konstatering. Uden hensyn til den omstændighed, at denne vurdering viser, at udvalget fortsat havde nogle vigtige forbehold, som

fortjente at blive nævnt, vedrører den desuden »ansøgerens« mulighed for at gå over til alternativer således som nævnt i artikel 60, stk. 5, i forordning nr. 1907/2006 og ikke deres gennemførlighed generelt (jf. præmis 86 ovenfor).

- 94 Hvad dernæst angår alternativernes tekniske gennemførlighed generelt med henblik på den tredje og den sjette ansøgte anvendelse oplyste udvalget udtrykkeligt, at spørgsmålet om, hvorvidt der manglede alternativer, nødvendiggjorde en yderligere undersøgelse på området for vejmarkering. Denne konklusion gjaldt imidlertid reelt, henset til bidragene fra tredjemænd, såsom B., ligeledes for andre områder end sektoren for vejmarkering, og dette så meget desto mere som de ansøgte anvendelser af ansøgeren var blevet beskrevet på en måde, som ikke var indskrænkende.
- 95 Hvad endelig angår den første og den fjerde ansøgte anvendelse er den analyse af alternativer, der blev foretaget af Udvalget for Socioøkonomisk Analyse, heller ikke overbevisende. Det er korrekt, at påstanden om, at en analyse af alternativerne ikke kunne eller skulle foretages hvad angår den første og den fjerde anvendelse (jf. præmis 12 ovenfor), indledningsvis kan accepteres som værende den logiske konsekvens af den omstændighed, at de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter ikke har nogen funktion på tidspunktet for angivelsen af de malinger, der er omfattet af disse anvendelser, men kun har en funktion på tidspunktet for deres konkrete anvendelse, f.eks. på tidspunktet for fremstillingen af metaloverflader og plastartikler eller plastificerede artikler, der er omfattet af de øvrige ansøgte anvendelser. Imidlertid skal der i denne henseende dernæst tages hensyn til den omstændighed, at der i det foreliggende tilfælde forelå en funktionel indbyrdes afhængighed mellem den første og den fjerde anvendelse, på den ene side, og de øvrige ansøgte anvendelser, på den anden side. Den specifikke funktion af de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter, dvs. at opnå en kontrasteffekt, som ganske vist endnu ikke er relevant på tidspunktet for distributionen eller blandingen af pigmentpulver i et industrielt miljø i opløsningsbaseret maling eller i flydende eller faste forblandinger (jf. den første og den fjerde anvendelse), kommer senest til udtryk på tidspunktet for fremstillingen af metaloverflader og plastartikler eller plastificerede artikler (jf. de øvrige anvendelser). Henset til denne indbyrdes afhængighed og til den meget brede beskrivelse af den første og den fjerde anvendelse må det i det foreliggende tilfælde i mangel af en yderligere forklaring lægges til grund, at enhver fejl ved analysen af alternativer for andre anvendelser end den første og den fjerde anvendelse også behæfter analysen af alternativer i forhold til disse sidstnævnte med fejl.
- 96 I anden række følger den vurdering, der er lagt til grund i præmis 86 ovenfor, af en læsning af 8., 9. og 12. betragtning til den anfægtede afgørelse. Det fremgår navnlig af disse betragtninger, at Kommissionen på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse fortsat selv var i tvivl om, hvorvidt der fandtes teknisk mulige alternativer for samtlige de anvendelser, der er omfattet af ansøgningen.
- 97 I tredje række bestyrkes betragtningen i præmis 86 ovenfor ved en læsning af den betingelse, som Kommissionen har fremført i første punktum i artikel 1, stk. 1 og 2, i den anfægtede afgørelse, og som den betegner som en »restriktion« (jf. præmis 56 ovenfor). Den omstændighed, at det anføres, at anvendelsen af de i den foreliggende sag omhandlede blychromater er begrænset alene til de tilfælde, hvor egenskaberne for de stofkomponenter, der indeholder disse chromater, virkelig er nødvendig, svarer nemlig til at anføre, at brugeren i efterfølgende led, hver gang han identificerer et alternativ, skal afstå fra at anvende de i den foreliggende sag omhandlede blychromater. En sådan erklæring udgør imidlertid en stærk indikation af, at Kommissionen på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke selv var af den opfattelse, at undersøgelsen af betingelsen om, at der ikke findes alternativer, var afsluttet.
- 98 Endelig og i fjerde række bekræftes den konstatering, der er foretaget i præmis 86 ovenfor, ved artikel 1, stk. 3, litra d) og e), i den anfægtede afgørelse (jf. præmis 28 og 29 ovenfor). Betingelserne om dels, at indehaveren af godkendelsens brugere i efterfølgende led skulle fremlægge oplysninger vedrørende egnede og tilgængelige alternativer, som detaljeret begrundede nødvendigheden af at anvende de i den foreliggende sag omhandlede blychromater, dels, at indehaveren af godkendelsen

skulle fremlægge en rapport, hvori han skulle præcisere beskrivelsen af de tilladte anvendelser på grundlag af alternativer således som fremlagt af disses brugere i efterfølgende led, er også elementer, som bl.a. indikerer, at Kommissionens vurdering af, om der findes alternativer, endnu ikke var afsluttet.

- 99 For det syvende kan Kommissionens øvrige argumenter ikke rejse tvivl om den vurdering, der er anført i præmis 86 ovenfor.
- 100 Dels kan Kommissionens argument om, at den havde foretaget supplerende analyser med henblik på at undersøge, om der forelå alternativer (jf. præmis 53 ovenfor), ikke tiltrædes.
- 101 Det er korrekt, at den omstændighed, at der foretages yderligere analyser med henblik på at undersøge, om der findes alternativer, principielt er en god fremgangsmåde. Imidlertid har de supplerende analyser, som Kommissionen har foretaget, for så vidt som dette kan udledes af de oplysninger, der er tilført sagsakterne, i det væsentlige bestået i at anmode om oplysninger hos ansøgeren om godkendelse. De yderligere oplysninger fra ansøgeren om godkendelse har imidlertid ikke bragt nogen afklaring hvad angår anvendelser, for hvilke der ikke fandtes løsninger til erstatning af de i den foreliggende sag omhandlede blychromater. Det er korrekt, at den liste, der blev præsenteret af Kommissionen som bilag B.3 til svarskriftet, indeholder eksempler på specifikke anvendelser, der er omfattet af ansøgningen om godkendelse. Imidlertid besvarer denne liste ikke spørgsmålet om, hvorfor de alternativer, der ifølge Kongeriget Sverige fandtes på markedet, ikke kunne anvendes i stedet for de nævnte blychromater til de anvendelser, der er nævnt på listen.
- 102 Dels er det korrekt, at Kommissionen, når den vedtager afgørelser om godkendelse, ligeledes skal overholde proportionalitetsprincippet. Når de betingelser, der er fastsat i en af bestemmelserne i forordning nr. 1907/2006, ikke er overholdt, er spørgsmålet om forholdsmæssighed imidlertid irrelevant.
- 103 For det ottende er det endelig, henset til de foregående betragtninger, ufornuddent at besvare Kongeriget Sveriges argument om, at Kommissionen har tilsidesat pligten til at udvise omhu (jf. præmis 46 ovenfor).
- 104 Dette argument har nemlig ikke en selvstændig rækkevidde i forbindelse med dette søgsmål, men udgør et supplement til argumentationen om tilsidesættelse af artikel 60, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006 som følge af en utilstrækkelig undersøgelse af de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse (jf. præmis 86-102 ovenfor).
- 105 Henset til det ovenstående skal det første anbringendes andet led tiltrædes.
- 106 Det følger heraf, at den anfægtede afgørelse bør annulleres, uden at det er fornuddent at undersøge det første anbringendes første og tredje led samt de øvrige anbringender, der er fremført inden for rammerne af dette søgsmål.

Om opretholdelsen af den anfægtede afgørelses retsvirkninger, indtil denne er erstattet af en ny afgørelse

- 107 Kommissionen har i tilfælde af annullation af den anfægtede afgørelse nedlagt påstand om, at sidstnævntes retsvirkninger opretholdes, indtil Kommissionen med bistand fra ECHA kan foretage en fornyet undersøgelse af ansøgningen om godkendelse.
- 108 Denne påstand må imidlertid forkastes.

- 109 I henhold til artikel 264, stk. 2, TEUF kan Unionens retsinstanser, dersom de skønner det nødvendigt, angive, hvilke af den annullerede retsakts virkninger der skal betragtes som bestående. Der kan gøres brug af den mulighed, som denne bestemmelse giver med henblik på at opretholde de rettigheder, der er indført ved den anfægtede retsakt, indtil de kompetente institutioner har truffet passende foranstaltninger (jf. i denne retning og analogt dom af 20.3.1985, *Timex mod Rådet og Kommissionen*, 264/82, EU:C:1985:119, præmis 32).
- 110 Ifølge fast retspraksis skal Unionens retsinstanser udøve den beføjelse, som artikel 264, stk. 2, TEUF tillægger dem, og opretholde retsvirkningerne af en anfægtet retsakt, der er annulleret ved en dom, når dette stemmer overens med retssikkerhedsprincippet (dom af 22.10.2013, *Kommissionen mod Rådet*, C-137/12, EU:C:2013:675, præmis 81) således som fortolket hvad angår en anden af Unionens interesser (jf. i denne retning dom af 22.10.2013, *Kommissionen mod Rådet*, C-137/12, EU:C:2013:675, præmis 80, af 24.6.2014, *Parlamentet mod Rådet*, C-658/11, EU:C:2014:2025, præmis 90 og 91, og af 6.9.2012, *Parlamentet mod Rådet*, C-490/10, EU:C:2012:525, præmis 91) eller hvad angår en medlemsstats interesse (jf. i denne retning dom af 18.10.2007, *Kommissionen mod Parlamentet og Rådet*, C-299/05, EU:C:2007:608, præmis 74).
- 111 Den mulighed, der er fastsat i artikel 264, stk. 2, TEUF, kan ligeledes udøves, når der er tale om en borgers interesse (jf. i denne retning dom af 7.9.2016, *Tyskland mod Parlamentet og Rådet*, C-113/14, EU:C:2016:635, præmis 83). Virkningerne af en annulleret retsakt kan nemlig opretholdes af retssikkerhedsmæssige grunde, bl.a. når de umiddelbare virkninger af en annulation heraf vil kunne få alvorlige negative konsekvenser for de berørte personer, og når den anfægtede retsakts lovlighed ikke anfægtes på grund af dens formål eller indhold, men på grund af ophavsmandens inkompetence eller tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter (jf. dom af 7.9.2016, *Tyskland mod Parlamentet og Rådet*, C-113/14, EU:C:2016:635, præmis 81 og den deri nævnte retspraksis).
- 112 I det foreliggende tilfælde kan en annulation med øjeblikkelig virkning af den anfægtede afgørelse ganske vist medføre alvorlige negative konsekvenser for DCC Maastricht. Dette selskab vil ikke længere være i stand til at forhandle de i den foreliggende sag omhandlede pigmenter. Imidlertid sker annulationen af den anfægtede afgørelse med en begrundelse, der er forbundet med den anfægtede afgørelses materielle lovlighed. Endvidere bemærkes, at forordning nr. 1907/2006 ifølge dennes artikel 1, stk. 1, har til formål at sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers sundhed. Henset til ovenstående bemærkninger vil en opretholdelse af den anfægtede afgørelses retsvirkninger imidlertid ikke være foreneligt med dette formål.

Sagsomkostninger

- 113 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har tabt sagen og bør derfor pålægges at bære sine egne omkostninger og at betale Kongeriget Sveriges omkostninger.
- 114 I medfør af procesreglementets artikel 138, stk. 1, bærer medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, deres egne omkostninger. Det følger heraf, at Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Parlamentet hver bærer deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling):

- 1) Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 final af 7. september 2016 om tilladelse til visse anvendelser af blysulfochromatgul og blychromatmolybdat-sulfatrød i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionens påstand om, at denne afgørelses retsvirkninger i tilfælde af annullation af gennemførelsesafgørelse C(2016) 5644 final af 7. september 2016 opretholdes, indtil Kommissionen kan foretage en fornyet undersøgelse af ansøgningen om godkendelse, forkastes.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kongeriget Sverige afholdte omkostninger.
- 4) Kongeriget Danmark, Republikken Finland og Europa-Parlamentet bærer hver deres egne omkostninger.

Gratsias

Labucka

Dittrich

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 7. marts 2019.

Underskrifter